

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/105/2020
Identifikačné číslo spisu:	1418201172
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1418201172.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci manželky X.. L.. F. U. P., bývajúcej v B., M. X, zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Balalovou, so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 10, proti manželovi F.. P. U., bývajúcemu v B., C. XX, o určenie výživného na manželku, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8 Pc 4/2018, o dovolaní manželky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2020 sp. zn. 20 CoP 63/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2020 sp. zn. 20 CoP 63/2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. decembra 2018, č. k. 8 Pc 4/2018 - 289 zamietol návrh manželky, ktorým sa domáhala uložiť povinnosť manželovi prispievať jej na výživu sumou 400 eur mesačne z dôvodu, že životná úroveň manželov nie je rovnaká. O náhrade trov konania rozhodol tak, že účastníci konania nemajú nárok na náhradu trov konania. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že životná úroveň manželky t. č. na materskej dovolenke s príjmom v podobe rodičovského príspevku cca 240,- eur mesačne, žijúcej s dcérou v byte, ktorý vlastní spolu s rodičmi (v spoluvlastníckom podiele 1), ktorí prispievajú na jej výživu aj úhradou splátky hypotekárneho úveru na byt, pričom manželka nemá žiadne dlhy a vlastní tiež motorové vozidlo (dar od manžela pred uzavretím manželstva), nie je nižšia ako životná úroveň jej manžela. Manžel žije od januára 2018 oddelene od manželky, t. č. býva u priateľky, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, motorové vozidlo, ani iné hnutelné veci, je vlastníkom investičných fondov v trhovej cene cca 11.500,- eur. Má preukázateľný príjem ako zamestnanec spoločnosti Spolupracovali s.r.o. a plat z VŠMU, odmenu z Audiovizuálneho fondu, spolu v sume cca 330,- eur mesačne, príjem 100,- eur ako splátka auta od brata manželky, je jeho príjmom aj podiel na zisku spoločnosti Spolupracovali, s.r.o. vo výške cca 500,- eur až 600,- eur mesačne, čo však nebolo v konaní preukázané, a to s poukazom na to, že spoločnosť dosahuje minimálny zisk. Manžel má viacero spotrebiteľských úverov (splátky spolu cca 870,- eur mesačne), ktoré tvoria väčšinu jeho fixných výdavkov, nemá ich z čoho splácať, na jeho osobnom účte jeho výdavky niekoľkonásobne presahujú jeho príjmy (dňa 16.11.2018 v sume - 3.142,76 eur). Z dokazovania vyplynulo, že jeho finančná situácia je taká zlá, že nie je schopný živiť ani sám seba. Od

októbra 2018 už na manželku neprispieva, prispieva len na výživu mal. dcéry v sume 200,- eur mesačne. Napriek dlhodobému podnikaniu vo filmárskom priemysle manžel dosahuje len minimálne zisky, ktoré nepostačujú ani na úhradu jeho nákladov, z dôvodu čoho si berie na seba ďalšie záväzky vo forme spotrebiteľských úverov. Manželka potvrdila, že v čase spoločného fungovania ona hradila náklady na bývanie v celom rozsahu, manžel uviedol, že prispieval na stravu, dovolenky hradili striedavo jeden aj druhý manžel, kúpnu cenu motorového vozidla, ktoré daroval manželke, hradil tiež z úveru. Manželka nevedela uviesť manželov príjem počas spolužitia, tajil ho, z dokazovania vyplynulo, že príjem manžela nebol ani počas manželstva nadštandardný, a manžel sa neprimerane zadlžoval. Platby prijaté na účet manžela od firmy Spolupracovali s.r.o. mimo jeho mzdy sú častokrát následne alebo predchádzajúc zasielané na iný účet za účelom vybavenia pracovných záležitostí spoločnosti Spolupracovali, s.r.o., niektoré platby od spoločnosti Spolupracovali s.r.o. sú na jeho účet zaslané z dôvodu zúčtovania manželom hotovostne uhradených nákladových položiek v pokladni spoločnosti. S týmto tvrdením manžela korešpondujú aj pohyby na jeho osobnom účte v Tatra banka, a.s. Súd preto dospel k záveru, že je na oboch manželoch, ktorí aktuálne nedokážu pokryť ani výdavky na svoje základné potreby, aby v rámci svojich schopností a možností zabezpečili sebe a svojej rodine zvýšenie hmotnej úrovne.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie manželky rozsudkom z 29. januára 2020 sp. zn. 20 CoP 63/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vzhľadom na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav veci považoval rozsudok nižšej inštancie za vecne a právne správny (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). „Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie na zistenie životnej úrovne manželov, z ktorého vyplynulo, že životná úroveň manžela nie je vyššia, ako životná úroveň manželky. Manželka je síce na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok, avšak je spoločníčkou a konateľkou spoločnosti LIBERI, s.r.o. Podľa daňových priznaní a účtovných závierok stabilne táto spoločnosť má spolu majetok vo výške cca 340.000,- eur a výnosy z hospodárskej činnosti sa pohybujú vo výške cca. 490.000,- eur. Manželka obýva nadštandardný byt o rozlohe 195 m², ktorého je vlastníčka v podiele 1. Byt dáva upratovať externej upratovacej firme. Manžel nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Je spoločníkom a konateľom spoločnosti Spolupracovali s.r.o., z ktorej má príjem cca. 100,- eur mesačne, ako zamestnanec. K tomu mu je mesačne vyplácaných cca 500,- eur, ako splátka pôžičky spoločníkovi spoločnosti, čo je aj riadne zaevidované v účtovníctve spoločnosti. Daná spoločnosť má podľa predložených účtovných závierok stabilne spolu majetok vo výške cca 68.000,- eur a výnosy z hospodárskej činnosti cca 168.000,- eur ročne. Manžel má ešte príjem z výkonu práce pre Výskú školu Múžických umení v Bratislave, kde pracuje na 0,2 pracovný úvazok a jeho funkčný plat v hrubom predstavuje 190,30 eur mesačne. Z majetkových pomerov manžela a manželky nemožno dospieť k záveru o vyššej životnej úrovni manžela. Obaja sú spoločníkmi a konateľmi v spoločnostiach s ručením obmedzeným a navyše spoločnosť, v ktorej má obchodný podiel manželka má vyššie tržby, ako spoločnosť manžela. Manželka vlastní aj nehnuteľný majetok. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manželov príjem ako zamestnanca je cca 200,- eur mesačne (zo spoločnosti Spolupracovali s.r.o. a príjem za prácu pre VŠMÚ), suma cca 500,- eur, ktorá mu je vyplácaná mesačne od spoločnosti Spolupracovali, s.r.o. predstavuje splátku pôžičky, ktorú manžel ako spoločník poskytol spoločnosti. V konaní teda neboli preukázané nadštandardné príjmy manžela, ako uvádzala v návrhu manželka. Manželka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa nezaoberal sumou 35.000,- eur, ktorá bola zaslaná na účet manžela v priebehu 10 mesiacov od spoločnosti Spolupracovali s.r.o. Z odôvodnenia rozsudku však vyplýva, že súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou zaoberal a z predložených výpisov z účtu manžela, ako aj výsluchu manžela zistil, že platby prijaté na účet manžela od spoločnosti Spolupracovali s.r.o. mimo jeho mzdy sú častokrát následne alebo predchádzajúc zasielané na iný účet za účelom vybavenia pracovných záležitostí spoločnosti Spolupracovali s.r.o., niektoré platby od spoločnosti Spolupracovali s.r.o. sú na jeho účet zaslané z dôvodu zúčtovania manželom hotovostne uhradených nákladových položiek v pokladni spoločnosti. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že s vysvetlením manžela, ohľadom takýchto platieb od spoločnosti korešpondujú aj pohyby na jeho osobnom účte. Tieto závery súdu prvej inštancie sú správne a vyplývajú z vykonaného dokazovania. Manželka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie neskúmal riadne pomery priateľky manžela, v ktorej domácnosti toho času býva a teda nezistil riadne jeho životnú úroveň. Ako dôkazy o vyššej životnej úrovni manžela predložila odvolaciemu súdu fotografie manžela na lyžovačke, na oslave, či

fotografie rezervácií rôznych pobytov, ktoré boli stiahnuté z jeho telefónu. Manžel v reakcii na tieto dôkazy uviedol, že niektoré objednané zájazdy boli stornované, alebo sa vôbec nerealizovali, alebo neboli platené z jeho strany. Z časti bol pozvaný priateľkou, alebo sa na nákladoch podieľal len čiastočne, prípadne boli ubytovaní u rodinných príslušníkov. Odvolací súd dospel k záveru, že skutočnosť, že manžel absolvuje s priateľkou lyžovačku, alebo krátkodobý výlet do zahraničia neznamená jeho vyššiu životnú úroveň, ako má manželka. Na porovnanie, aj z vyčíslených nákladov, ktoré predložila manželka vyplýva, že bola na dovolenke pri mori. Dôležitou skutočnosťou je aj to, že ak pobyty hradí priateľka manžela, ide o dar priateľky otcovi. Dané skutočnosti neznamenajú, že manžel má vyššie majetkové pomery, ako vyplynuli z dokazovania, a ktoré riadne preukázal. Odvolací súd záverom poznamenáva, že v danom prípade skutočnosť, že manželka sa stará o maloleté dieťa a je na rodičovskej dovolenke, neznamená pokles jej životnej úrovne oproti manželovi, a to vzhľadom k jej celkovým majetkovým pomerom.“ Odvolací súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že životná úroveň manžela nie je vyššia ako manželky a do pozornosti dal skutočnosť, že manžel dobrovoľne do septembra 2018 (po odchode zo spoločnej domácnosti a v čase podania návrhu) dobrovoľne platil úhrady za byt a služby s tým spojené, teda výživné na manželku.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie manželka (ďalej aj „dovolatelka“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. Namietala v tejto súvislosti, že nebol náležite zistený skutkový stav veci, žalobkyňa uviedla všetky skutočnosti, dôležité pre posúdenie veci, dôkazy k nim však nevedela a nemohla zabezpečiť. Odvolací súd sa napriek tomu stotožnil s dokazovaním súdom prvej inštancie a neodstránil rozpory vo výpovedi manžela, po ňou predložených nových listinných dôkazoch a skutočnosti, ktoré uviedla v odvolacích námietkach. Poukazovala na to, že súd nenáležite zisťoval životnú úroveň manželov pred jeho odchodom zo spoločnej domácnosti, najmä keď pred narodením dcéry manžel platil dovolenky, pobyty. Súd nezisťoval, akú mesačnú mzdu poberali zamestnanci spoločnosti, v ktorej je konateľom a spoločníkom a uspokojil sa s tvrdením manžela, že ide o sumu 100 eur mesačne, pričom majetok spoločnosti je 68 000,- eur a výnosy 168 000 eur. Súd nezisťoval ani to, odkiaľ manžel berie peniaze na splátky vo výške 870 eur mesačne a výživné 200 eur mesačne, pokiaľ je jeho mesačný príjem 430 eur, z čoho žije, chodí na dovolenky s priateľkou, aké sú jeho výdavky na domácnosť, či priateľka vie pokryť jeho nadštandardné výdavky. Súd sa nesprávne vysporiadal aj s námietkou, že manžel od januára 2018 neprispieval na výživu manželky, 200 eur mesačne posielal len ako výživné na dcéru, čo mohol súd zistiť z konania, kde mu bola určená povinnosť platiť výživné na dcéru. Zdôraznila, že ona iný príjem ako materský príspevok nemá, hypotéku jej hradia rodičia, byt v ktorom žije je v jej spoluvlastníctve len vo veľkosti podielu 1. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Manžel sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok. V zmysle § 2 ods. 1 C.m.p. sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže C.m.p. neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení C.s.p. pre konanie o dovolaní manželky.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) účastník, v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky

štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Manželka v dovolaní namietala vadu konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., t. j., že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorá podľa jej názoru spočíva v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, vo vzťahu k odvolacím námietkam matky k nedostatočne vykonanému dokazovaniu a zisťovaní skutkového stavu súdom prvej inštancie, najmä vzhľadom na nové skutočnosti a dôkazy uvedené v odvolaní.

9. Vyššie citované ustanovenie zakladá prípustnosť (a zároveň dôvodnosť) dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Pod ustanovením § 420 písm. f/ C.s.p. koncipovaným porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému procesnoprávnemu rozmeru, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., treba považovať aj taký postup súdu, ktorým dochádza k odmietnutiu spravodlivosti, keď súdom prijaté závery nemajú svoj racionálny základ v interpretácii príslušných ustanovení právnych predpisov, a teda sú svojvoľné a neudržateľné a keď rozhodnutie súdu neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absenteje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé.

10. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní.

11. V súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery.

12. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p., je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma strane sporu (v danej veci účastníkovi konania) možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jej právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p.), pretože jej upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

13. V tejto súvislosti vzhľadom na povahu Civilného mimosporového konania je potrebné dať aj do pozornosti Čl. 6 základných princípov C.m.p., podľa ktorého súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí. Uvedený článok determinuje materiálne vedenie konania a ukladá súdu povinnosť zistiť skutočný stav veci. Ak aj účastníci konania nevyvinú aktivitu, aby bol skutočný stav veci dostatočne spoľahlivo zistený pre následné rozhodnutie, má súd podľa vyšetrovacieho princípu povinnosť prebrať za nich procesnú aktivitu a vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí. Dôkazné bremeno a zodpovednosť za riadne zistenie skutočného stavu veci má teda súd. Na článok 6 nadväzujú aj ďalšie ustanovenia mimosporového kódexu normujúce, že súd je

povinný zistiť skutočný stav veci (§ 35 C.m.p.) a vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 C.m.p.). V tejto súvislosti je možné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 24. apríla 2003, podľa ktorého je všeobecný súd povinný a oprávnený v nesporných (mimosporných) konaniach vykonávať dôkazy nielen v rozsahu svojej zákonnej kompetencie, ale aj v rozsahu ústavnej zodpovednosti za zistenie skutkového stavu, ktoré nemôže závisieť od vôle účastníkov konania (IV. ÚS 78/03).

14. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu majúce za to, že v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd a ani súd prvej inštancie však nijak pri svojom odôvodnení nezohľadnili námietky manželky, v tomto smere nevykonali dôkazy aj bez návrhu a preto nijak nezdôvodnili, že príjem uvádzaný manželom ako zamestnancom spoločnosti v sume 100 eur je jeho jediný príjem v tejto spoločnosti (okrem splátky 500 eur mesačne vyplácaných ako pôžička spoločníka), pokiaľ je manžel zároveň „konateľom a spoločníkom“ spoločnosti, ktorá dlhodobo funguje na trhu a on pri takomto príjme dlhodobo v spoločnosti zotrúva. Nijakým spôsobom sa súd nevyporiadal s tým, prečo pri takomto nízkom príjme manžel nepoberá aj odmenu konateľa, prečo si manžel dlhodobo posielal na osobný účet prostriedky spoločnosti a na aké konkrétne účty ich následne posielal, v tejto súvislosti nevykonali súdy žiadne bližšie šetrenie a preto uvedené nedostatočne zdôvodnili. Odvolací súd sa nijakým spôsobom nezaoberal námietkou manželky, že pred odchodom manžela z domácnosti chodili manželka na časté výlety, dovolenky, z čoho ich manžel hradil, keď ona platila len napr. benzín a ubytovanie. Pokiaľ manželka predložila dôkazy o tom, že manžel používa drahú elektroniku, s priateľkou chodia na dovolenky a lyžovačky, súd nedostatočne odôvodnil, že išlo o dary priateľky manželovi, pokiaľ bližšie nezistoval aj životnú úroveň priateľky, akým spôsobom sa manžel podieľal na chode spoločnej domácnosti s priateľkou, z čoho jej uhrádza darčeky, pokiaľ je v dlhodobom mínuse na osobnom účte a z čoho platí svoje záväzky (výživné na maloletú, splátky úverov) pri takom nízkom príjme. Odvolací súd nedostatočne zdôvodnil, že životná úroveň manželov je rovnaká, pokiaľ manželka je t. č. na materskej dovolenke a iný príjem nemá. Keďže odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu uvedené obsahové náležitosti nemá, možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné.

15. Tento nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v otázke väd konania namietaných manželkou má za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky stanovené odvolaciemu súdu v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. na riadne odôvodnenie rozsudku. Z tohto dôvodu je dovolanie manželky procesne prípustné podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a dovolateľka v ňom dôvodne namietala ňou uvádzanú procesnú vadu zmatečnosti, pretože jej týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ C.s.p., ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.).

17. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.